

* * * Είναι πολὺ ἐπικινδυνότερον ὁ κάκος λόγος παρὰ τὸν πρόσκομψ τοῦ ποδὸς, διότι τῆς μὲν ἀδιάκριτου γλώσσης τὸν τόκον πληρώγει, ἡ κακὴ φαλὴ, διὰ δὲ τὸ πρόσκομψ τιμωρεῖται μόνον ὁ πούνεται εἰδῶν την θεατὴν πορευόμενον.

* * * Εὐποροῦμεν, νὰ συνεννοώμεθα μὲν ἐκείνους,
οὐ τινὸς δὲν σύμμεριζόμεθα τὰ δάκρυα, ἀλλ' οὐ-
δέποτε μὲν ἐκείνουν, οὐστινος δὲν ἔννοιομεν τὸν
γέλωτας γία ατίθεντα κρυψαμεν οὐ μάλιστα γελού-
νεν ἡτοι γία νεύτην δέσμωσεσθαι Ο'. ρωμαϊκην
νότι θάλασσαν **ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ** διαχειρίζεται

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ποιῶ Αἰδοσημείωτος γάμους ἐτελέσθη ἐσγήτως
ἐν Περιπατώ. Παρὰ πάσας τὰς ἔγιταις γερμα-
νικαῖς αὐλαῖς ἐπικρατούσας ἀρχαῖας καὶ ἔρδι-
ζωγένας παραδόσεις, ἡ ἀρχιδιδύκισσα τῆς Βυρ-
τεμβέργης Παυλίνα, ἔρασθείσα σφοδρῶς νέου τι-
νὸς λατροῦ ἐκ Βρεσλαυτῆς, τοῦ δάκτυλος Βί-
λελμ, ἀπεφάσισε νὰ συζευχθῇ αὐτόν. Μάτην ἡ
βασιλικὴ οἰκογένεια ἡγωνίσθη πάσῃ δυνάμει νὰ
ἀποτρέψῃ τὸν γάμον· ἡ ἀρχιδιδύκισσα ἔμεινεν
ἀμετάπειστος. Τελευταῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Βυρ-
τεμβέργης διεκήυξεν εἰς τὴν ἀρχιδιδύκισσαν ὅτι,
ἴνα δώσῃ τὴν συναίγεσιν αὐτοῦ εἰς τὸ συνοικέ-
σιον, ἀνάγκη ἡτο νὰ ἀπεκδυθῇ αὐτη, πρὶν γυμ-
φευθῇ ἀπλοῦν πολίτην, παντὸς ἡγεμονικοῦ τί-
τλου καὶ πάντων τῶν προνομίων, ἀτιναπαρεῖ-
γεν αὐτῇ ἡὲν τῇ βασιλικῇ οἰκογενείᾳ θέσις της.
Τὴν θυσίαν ταύτην ἡ ἀρχιδιδύκισσα ἔστρεψε μετὰ
πάσης προθυμίας· οὐ μάνναν δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ
ἐν αὐτῇ τῇ τελέσει τοῦ γάμου ἐμφαντικῶτατα
ἀπέδειξε πόσον ἡ διάνοια αὐτῆς καὶ τὰ αἰσθή-
ματα ἦσαν ἀνώτερα ἀληθῶς πάσης προλήψεως.
Εἰς τὴν τυπικὴν ἔρωτησιν τοῦ ιερέως ἐὰν δέχε-
ται ὡς σύζυγον τὸν παρ' αὐτῇ ἴσταμενον ἱατρὸν,
ἡ ἀρχιδιδύκισσα δὲν πειριώθη εἰς τὴν συνήθη
μονοσύλλαβον ἀπάντησιν, ἀλλ' ἀπεκρίθη οὕτως
«Ναι, τὸν δέχομαι, καὶ δικηρόττῳ ὅτι εἰς οὐ
δέν λογίζομαι τὰ ἡγεμονικὰ προνόμια ἀπέναντι
τῆς μελλούσης εὐτυχίας μου, καὶ ὅτι τὴν τύ-
χην μου θεωρῶ ὡς τὴν μᾶλλον ἀξιοζήλευτον».

Τὸ μικρὸν τοῦτο γεγονός δὲν ἀναμιμνήσκει τὴν Γερμανίαν τῆς κυρίας Στάσηλ, καὶ δὲν ἀποδεικνύει ὑπάρχουσαν αὐτὴν ἔτι, οἷαν τὴν περιέγραφεν ἡ γραφίς τῆς διασήμου συγγραφέως;

III Οὐδέποτε ἀλλοτε ἵσως οἱ ἐπιστήμονες ἡ-
σχολὴν τοσαν περὶ τῆς ὑγείας καὶ τῆς εὐεξίας
τῶν βρεφῶν ὅσον κατὰ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους;
Τὰ ζητήματα τοῦ θηλασμοῦ, τοῦ ἀπογαλακτι-
σμοῦ, τῆς διατροφῆς κλπ. κλπ. ἐμελετήθησαν
καὶ ἔξετάσθησαν μετά πλειστης ὅστις προσοχῆς
καὶ ἐπιμελείας.⁹ Εν δὲ μόνον ζήτημα ὑπελεί-
πετο, τὸ τοῦ βάρους τῶν βρεφῶν, ὅπερ θεωρεῖ-
ται ὡς θερμόμετρον τρόπον τινὰ ἀψυδεῖς τῆς
καταστάσεως τῆς ὑγείας αὐτῶν.¹⁰ Άλλὰ καὶ τὸ
ζήτημα τοῦτο ἐγένετο ἐπ' ἐνχάτων θέμα λόγου
του ἐν Παρισίοις ίστοροῦ 'Αδ. Νικολάου, ὃς τις

διάταν εὐφραδῶν καὶ ασφῶν αὐτοῦ δηλιῶν κα-
τέστησε κοινὰς καὶ εὐλόγητούς πολλὰς ὥρει-
μους γνώσεις. Ἐπ τοῦ λόγου λοιπὸν τούτου ἐρα-
νίζομεθ τὰς ἐπομένας σημειώσεις.

Τὸ βάρος τοῦ ἄρτι γεννηθέντος βρέφους εἶνε κατὰ μέσου δυον 3 χιλιόγραμμα καὶ 126 χράμμα (1 χιλ. = 312 1/2 δράμα). Τὸ βάρος τοῦτο βαθυποδόν ἐλαττοῦται καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεως εἶνε 3, 17 χιλ. ἔπειτα δὲ πάλιν αὐξάνεται κατά τινα γράμμα. Κατ' ἔξαρτεσιν δὲ βρέφη τινὰ ἔλκουσθ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως των 6 καὶ 7 χιλιόγραμμα, ἔτειρα δέ τινα 1 1/2 μόλις χιλιόγραμμον μέγους 2 τὸ πολύ. Ἀλλ' αὗται εἶνε, ὡς εἴπομεν, σπάνιαι ἔξαρτεσις. Καὶ τῶν μὲν ἀρρένων τὸ μέγιστον μὲν βάρος εἶνε 4, 50 χιλιόγρ. τὸ ἐλάχιστον δὲ 2, 34, τῶν δὲ θηλέων τὸ μέγιστον μὲν 4, 25, τὸ ἐλάχιστον δὲ 1, 12 χιλ.

Αἱ ποικιλίαι δὲ κύται προέρχονται ἐκ πολλῶν συνθηκῶν, αἵτινες ἐλαττοῦσι τὸ βάρος τῶν βρεφῶν, οἷον ἡ πωτοτοκία, ἡ μεγάλη τῆς μητρὸς ήλικία, τὸ φιλάσθενον αὐτῆς, ἡ ἀνεπικρήτης τροφὴ κλπ. Ἐν κεφαλαίῳ δὲ, τῆς υπηρός οὕτης εἰκοσι μέχρι είκοσιπέντε ἔτῶν, τὸ βάρος του βρέφους ἔχει καλῶς ἑὰν εἶναι τὴν μὲν πρώτην ὡμέραν 3,315 χιλ. τὴν δὲ ἕβδομην 3,060. Ἀπό τῆς στιγμῆς δὲ ταύτης πρέπει τὸ βρέφος καθ' ἑκάστην νὰ ἔξακολουθῇ αὐξανόμενον κατὰ βάρος· ἑὰν δὲ τοῦτο ἐλαττοῦται ἡ διαιμένη τὸ αὐτὸ καθ' ἕβδομάδα, εἶναι σημεῖον ὅτι ἡ ἀσθενεῖ ἡ το γάλα εἰναι δλίγον ἢ κακῆς ποιότητος. Ὡφέλιμον λοιπὸν εἶναι νὰ ζυγίζωμεν τὸ βρέφος ἀνὶ μὴ καθ' ἑκάστην, ἀλλὰ τούλαχιστον συνεχῶς.

Ἐάν τὸ βρέφος ἔχῃ καλῶς, εἶναι εὔωστον, θηλάζῃ μετ' ὁρέζεσθαι χωρὶς ν' ἀποκοιμᾶται ἀμα τιθέμενον ὑπὸ τὸν μαστὸν, ἐάν τὸ βάρος αὐτοῦ αὐξάνεται κατὰ 20—25 γράμμα τὴν ἡμέραν κατὰ τοὺς πέντε πρώτους μῆνας καὶ 10—15 κατὰ τοὺς ἑπτὰ ἔπομένους, ταῦτα πάντα εἶναι σημεῖον ὅτι τὸ γάλα δι' οὗ τρέφεται εἶναι κα λόν. Ἐάν δὲ τούναντίον τὸ βρέφος εἶναι ώχρὸν καὶ τὸ βάρος του μένη τὸ αὐτὸν καὶ ἐλαττοῦται, αἱ σάφεις του εἶναι μαλακαὶ, κατέχηται ὑπὸ διαρροίας, σημεῖον ὅτι τὸ γάλα δὲν εἶναι καλὸν καὶ ποέπει νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρου.

‘Ο μόνος τρόπος τοῦ νὰ γινώσκωμεν ἔαν τὸ βρέφος ἔχῃ ὅ,τι τῷ χρειάζεται, εἰνε νὰ τὸ ζυγίζωμεν καθ’ ἑδομάδα. Τὸ δύο ήμερῶν βρέφος ἔχει βάρος 100 γρ. διληγώτερον ἢ τὴν ήμέραν τῆς γεννήσεως του, μετὰ ἐπτὰ δὲ ήμέρας θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ τῆς πρώτης ήμέρας· μέχρι δὲ τῶν πέντε μηνῶν αὐξάνεται κατὰ μέσον ὅρου 175 γρ. καθ’ ἑδομάδα. Τὸν δὲ πέμπτον ἀκριβῶς μῆνα θὰ ζυγίσῃ ὅσον καὶ τὴν πρώτην ήμέραν τῆς γεννήσεως του, τὸν δὲ δέκατον ἔλιτρον μῆνα μόλις τὸ διπλάσιον τοῦ τῶν πέντε μηνῶν.

Ἐὰν Συγίσωμεν τὸ Βρέφος ἐνδεδυμένον πρὶν

ἡ θηλάσση καὶ ἀφοῦ θηλάσῃ, θὰ ἴδωμεν πόσούν γάλα ἔπιεν· ἐὰν δὲ ἡ διάφορά τοῦ βάρους εἴναι 80—100 γρ., σημεῖον διτί ἡ τροφὴ δένειν καλήν.

Τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς του τὸ βρέφος δὲν θηλάζει πλειότερον τῶν τριών γράμμων γάλακτος, καθ' εὐκόσην φοράν; τὴν δευτέραν ἡμέραν θηλάζει 15 γρ., τὴν τρίτην 40 καὶ τὴν τετάρτην 55, τουτέστι 550 γράμματαν 24 ὥρας κατά τὸ διάστημα τῶν ὅποιων θὰ θηλάσῃ δεκάνις.

Τὸν πρώτον μῆνα θηλάζει 70 γρ., καθ' ἕκαστην φοράν, τὸν δευτέρον 100, τὸν τρίτον 120, ἀπὸ δὲ τοῦ τετάρτου μέχρι τοῦ ἑβδόμου τακτικῶς 140, τουτέστι 950 γρ., καθ' ἡμέραν.

Τέλος, ὡς λέγουσιν οἱ εἰδικῶν ἔξετάσαντες τὸ πρᾶγμα, τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν τὸ βρέφος δύναται νὰ θηλάσῃ καθ' ἕκαστην φοράν τὸ ἑκατόστον τοῦ βάρους του, τὰς δὲ ἐπομένας ἡμέρας δὲν γράμμοι πλειότερον.

Τοιαῦται ἐν κεφαλαίῳ οἱ πληροφορίαι, ἃς ἡ ἐπισήμη ἐν τῇ σημερινῇ αὐτῆς κατατάσσει δύναται νὰ χορηγήσῃ ἡμῖν. Αἱ δὲ φιλόσοφοι μητέρες ξεισθάνονται ποιήσωσιν ἐνθυσιουμένων αὐτάς καὶ καρρούς διόθεντος πράττουσαι σεμφώνως πρὸς αὐτάς.

Ταῦτα γάλακτον ἔργοστάσια, μετακατασκευαζούντας καρφίτσας καρφίτσας, ψάριγγας κυρίως ἐν Βίου γιγανταῖς. Εν ἑτεῖ 1824 ὁ κύριος Οὐράνιος ἐπενόησε τὴν μηχανὴν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν καρφίτσων, τὴν ὅποιαν ἀκολούθως ἐτελειώποιησεν οἱ άλλοι. Ταῦλορ καὶ Σουττλεσούρθ, πρὸ τοῦ 1824 ἔχοισαντος δεκατεσσαρες ἄνθρωποι διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς μόνης καρφίτσας, ἡ δὲ ἐφεύρεσις τῆς προδρόμειστος μηχανῆς τοῦ Οὐράνιος περιώρισεν αὐτοὺς εἰς δύο. Η τρίτης·

Ἐδῶ δύως χρειάζονται δύο ή τρεῖς ἀδρέτωποι διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς καρφίτσας, διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς βελόνης χρειάζονται ἑβδομήκοντα πρόσωπα. Η αἰγαλή τῆς βελόνης δένεται καὶ αὐτὴ διὰ μηχανῆς. Σήμερον δὲ ἀριθμοῦνται ἐξακόσια δύοδοκοντα ἑπτά πρόσωπα, ἐνασχολούμενα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν καρφίτσων, τετρακισχίλια δὲ καὶ ἐπτακόσια τριάκοντα ἐννέα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν βελογόνων.

Τὰ πατρία καταγίνονται εἰς τὸ νὰ καρφώνωσι καὶ κατατάσσωσι τὰς καρφίτσας, καθὼς καὶ νὰ ἐπιβλέπωσι τὴν μηχανὴν, ἐν ἡ συνταξάσσονται βιαίως. Ή παραγγγή τῶν καρφίτσων ὑπερβαίνει σήμερον τὰς 220,000 λίρας στεγλίνας. Καὶ τῶν μετατελλίνων δὲ γραφίδων ἡ κατασκευὴ περιηρίζεται σήμερον εἰς Βίου γιγανταῖς, ἵπου ἐπιτηδεύσισιν αὐτὴν εἴκοσι περίπου ἔργοστασιάρχαι.

Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας πρὸ διέρεντα περίπου ἑταν ἐνηστρεούντο τριακόσιοι ἐξήκοντα μόνον ἀρρενεῖς, καὶ δισχίλιαι πεντήκοντα γυναικεῖς ἢ κορσίται, ἐν συνόλῳ δισχίλιαι ἐξήκοντα δέκα πρόσωπα. Η ἔργοστασις τῶν μετατελλίνων γραφίδων ἀπαιτεῖ διώδεκα ἔως δεκατρεῖς διαφόρους χειράς. Τὸ κόψιμον, τὸ τούπημα, τὸ

σημείωμα καὶ τὸ κόλλιθρωμα γίνονται διὰ μηχανῆς. Λόγιναῖς διαβαῖς μεάνιδες καταγίνονται μὲ τὰ πλεστήρια, τὰ δὲ κοφάσια κατατάσσουσιν, ἀριθμοῦσι καθηπεριτυλασσούσια τὰς διάφορους γραφίδας μεταφράσητε στὸν ἑτοί μέλισσα.

Ἡ διαπλεύσασα τὰς περὶ τὸν βόρειον πόλον θαλάσσης σουσιδικήν ταῦτας Βέγια ἐγένετο δεκτὴ ἐν Στοκόλομη Ὡριακούσιαν διατάξεως. Οτε εἰσήρχετο εἰς τὸν λαρμένα, συνωδεύετο ὑπὸ 200 ἀτμοπλοΐων αὐτὸς ἡ πόλις δὲ σύμπασα συνωθεῖτο εἰς τὰς προκυμαίας. Ο Νορδενσκιόλδ ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἐνθα δὲ βασιλεὺς ἀπονειψεν αὐτῷ τὸν σουηδικὸν μεγαλόσταυρον, καὶ τὸν βαθμόν βαρώνου· εἰτα δὲ ἐπικνηλήθην εἰς τὸν οἰκόν τουλιδιατῶν λαμπρῶν φωταγγηραένων ὄδων, ἀς ἐποληρους πληθής λαοῦ ἀνεψιηρούσιος. Τὴν ἐπαύριον παρετέθη εἰς τὰ ἀνάκτορα γέμιμα πόδις τιμῆν τῶν εὐτυχῶν πολοπόρων, εἰς δὲ παρεκάλησαν καὶ οἱ ἐλάχιστοι ναῦται τῆς Βέργας. Ο βασιλεὺς ἀπῆγειλε τὴν ἑπτής πρόποσιν· Ὡ Βαρθολομαῖος Διάδημος, δὲ Βίσκος Δεγμάτας, δὲ Κολόμβος Μάγειλανος, ὁ Κοτόκα καὶ ἄλλοι ὀνεικάλιψαντείους κόσμους πέρα ἀγνωστῶν θαλασσῶν. Άλλα σκότος καὶ ἀδιάφορητος ἀδυνατίας πάρεισαν πάγιαν περιεκύλουν ἔτι τὰ βόρεια παράλια τῆς ἡπείρου, ητις καλεῖται κοιτέοντας ἀγριωπίνου γένους. Εἰς τὴν ἐποχὴν ἡ μεντεπεψυλάττετο νὰ διαρρήξῃ παθητέδας ταῦτας· ἐπὶ τοῦ σημάρου δὲ ὅπερι περιέπλευσε πρῶτον τὴν Ἀσίαν, κυριατίζει τὸ σουηδικὴ σημαλα. Σύνπας δὲ σουηδικός λαὸς ἀνευφημεῖται ἐνθουσιωδῶς τοὺς ἥρωας, οἵτινες ἡγωνίσθησαν, ἐνεκαρτεῖσθαι καὶ ἐνίκησαν. Αἱ ἐπεύφημιαί ἀπειθοῦνται ἐν πρώτοις εἰς τὸν Νορδενσκιόλδη, τὸν εὐτυχῆ πολοπόρον, εἰτα δὲ εἰς τὸν Παλάνδερη, τὸν ἀρφούσον κυθερώτην τῆς Βέργας· Αὐτοφέρους περιτσοίχιζεν δριλός τολμηρῶν ἐπιστημόνων καὶ νευτῶν, οἵτινες συμμετεισθέντες τοὺς κινδύνους, συμμερούσονται νῦν τὴν δόξαν. Η ἴστορα θ' ἀπομνημονεύσῃ τὸν διάπλουν τῆς Βέργας διὰ τὴν βόρειας θαλάσσας. Η ἀγαπητὴ πατρὸς ἔδρεψε νέας δάφνας. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς δρέψαντας αὐτάς! Ήν ὄνοματι τοῦ σουηδικού λαοῦ, ἀπονέρω εἰς πάντας φόρον εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ!

Εἰς ΑΝΑΓΡΕΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Σχες συνέβη βεβαίως ποτὲ νὰ ἔχητε ἀνάγκην νὰ μετεγνωτε, καὶ γὰ μὴ ἔχητε πρόγειρον μέτρον. Την ἐλλείψην ταύτην ἀναπληροῦτε προτεινόμενας ὡς ἑπτάς· Διαμέλαντε 40 πεντόλεπτα, θέτετε αὐτάς εἰς ἐπαφὴν κατεύθειαν γραμμήν, καὶ οὕτως ἔχετε τὸ μῆρος ἐνὸς μέτρου. Τὸ αὐτὸ μέτρον ἀποτελεῖται α) δ'.25 εἰκοσιεπτάρχιμων καὶ 25 δεκαεπτάρχιμων, β') διὰ 19 πεντοδέκαρχιμων καὶ 14 διδράχιμων, καὶ γ') διὰ 20 πεντοδέκαρχιμων καὶ 20 μονοδέκαρχιμων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΝΙΚΙΟΝ¹⁵